

Sau câu Vọng Cổ sau đây được chính tác giả AH sáng tác năm 1961, lúc AH mới tập tễnh bước chân vào "Khu Vườn Hoa Mộng Nhung Lâm Gai".
Vậy xin chép ra đây mua vui vãn táng các AH thích ca Vọng Cổ Miền Nam.

Em ơi sao nữ phũ-phàng!

NGUYỄN THANH TÙNG

(Nói lời) Hỡi đi ! Nhìn cảnh vật bốn bề vắng lặng,
Vang đâu đây tiếng nhạn kêu sương.
Nghe tiếng ai than oán giữa đêm trường,
Có phải tiếng lòng kẻ yêu đương sầu tan vỡ ?

1. Em ơi ! Anh những tưởng tình ta bền muôn thuở, nào ngờ đâu dang dở ngangđường !
Đêm nay anh thức suốt canh trường, có nén lòng gặt lệ sầu, thương. Những tim anh sao cứ mãi sục sùi, mỗi khi ngọn gió giao mùa lay động lá văng rơi ngoài song cửa.
2. Em còn nhớ chăng thuở ấy, khi bóng hoàng hôn vừa buông xuống sau lũy tre làng ? Quang gánh trên vai em bước vội vãng qua cạnh đồng làng nhẹ nhàng như bướm liềm, trên môi luôn tươi nở nụ cười lăm rung động lòng ai.
3. "Hỡi cô quang gánh ngang nhà, nằng không cô nói thiệt tôi mà gánh cho !" Anh đánh bạo mấy lời trêu gheo, em thẹn thùng cúi mặt bước mau. Nhìn đôi má em ứng hồng mà lòng anh càng say đắm. Em có biết đâu từ dạo ấy bóng hình em mãi xâm chiếm lòng anh như không một phút phai mờ.

(Nói lời) Rồi dạo ấy hai tim chung hũa điệu.
Buổi ban đầu ôi huyền diệu, thiết tha !
Mỗi khi gót ngọc đến nhà,
Đôi anh tuổi đẹp như là lên hương !

4. Em như con chim non trên cánh tiú tí, anh rót nước mỗi ngói
riú rít làm em nhech mỗi hồng : "Bối vì em mà anh phải nhọc
lông, đón tiếp mặn nồng làm em chẳng được yên tâm". Rồi một
đêm kia dưới ánh trăng ngả lối là, bên ngọn gió giao mùa
quyện là giao duyên, anh cùng em tỏ hết nỗi niềm tâm sự mà
bay lâu đã dấu kín tận dưới đáy tâm hồn.

5. Nhưng hỏi ôi ! Cuộc tình đầu em đem như anh tưởng ! Yêu là
sợi dây chuông oan tình ! Phong ba bão táp thỉnh linh làm
cho thuyền tình phải phiêu bạt lênh dênh !
Kim tiền ơi ! Sao mi nó quyện rũ của ta một bóng hình kiều
diễm ?! Rồi đây dưới ánh trăng tà ta biết cũng ai trao lối
tâm sự ? Hay là chi biết nhìn trăng rồi thở vắn than dài ?

6. Mặc ai thay lựa đời nhưng,
Riêng ta vẫn giữ tình chung trọn đời.
Mặc cho trăng rụng, sao dời,
Thang, nạm ta vẫn ngậm lối chua cay.
Tâm tình anh viết ra đây,
Mong nhớ ngọn gió đưa ngay đến nấng.
Tình ta gió đã đó dang,
Em ôi ! Em nó phủ phàng sao em ?

